

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

ערר 1439-21
ערר 1520-21
ערר 1521-21
ערר 1522-21
ערר 1523-21
ערר 1524-21

לפני כבוד חברי הוועדה:
שירה שגיא, עו"ד - יו"ר
אילן עזרא, רו"ח - חבר

העוררת: סניה דיזנגוף (ריטיילרס) בע"מ מס' 510791395
ע"י גברת רונית גנור

נ ג ד

המשיבה: רשות המסים
באמצעות היחידה לטיפול במענק השתתפות בהוצאות קבועות
רחוב בן גוריון 38 רמת גן
מייל: corona.ararim@taxes.gov.il

החלטה

פתח דבר

1. העוררת הגישה בקשות למענקי השתתפות בהוצאות קבועות בהתאם להחלטת הממשלה מס' 5015 מיום 24/04/2020 (להלן: "החלטת הממשלה") וכן בהתאם לפרק ו' לחוק התכנית לסיוע כלכלי (נגיף הקורונה החדש) (הוראת שעה), התש"ף-2020 (להלן: "החוק"). בפנינו עררים על החלטות רשות המסים בהשגות כדלקמן:
 - א. ערר מס' 1520-21 המתייחס לתקופת זכאות מרץ-אפריל 2020;
 - ב. ערר מס' 1439-21 המתייחס לתקופת הזכאות יולי-אוגוסט 2020;
 - ג. ערר מס' 1521-21 המתייחס לתקופת הזכאות ספטמבר-אוקטובר 2020;
 - ד. ערר מס' 1522-21 המתייחס לתקופת הזכאות נובמבר-דצמבר 2020;
 - ה. ערר מס' 1523-21 המתייחס לתקופת הזכאות ינואר-פברואר 2021;
 - ו. ערר מס' 1524-21 המתייחס לתקופת הזכאות מרץ-אפריל 2021;
2. ההחלטות בהשגות בכל התיקים ניתנו ביום 22/06/2021, ונוסחן דומה. בבסיס החלטות המשיבה לפיהן העוררת אינה זכאית למענק ביחס לתקופות זכאות אלה עמדו שני נימוקים: הנימוק הראשון הוא כי העוררת רשומה במס ערך מוסף (מע"מ) כחלק משותפות ולכן יש לבחון את זכאותה למענק בהסתמך על נתוני השותפות. ביחס לחלק מהתקופות צוין כי קיימת עליה בהכנסות בתקופה עבורה מבוקש המענק (להלן: "תקופת הזכאות") לעומת התקופה המקבילה בשנת 2019 (להלן: "תקופת הבסיס"). הנימוק השני הוא כי הירידה בהכנסות העוררת בתקופות הזכאות נבעה מאי תשלום דמי שכירות ועל כן אינה מזכה במענק. זאת, כיוון שהסיכון שלא ישולמו דמי שכירות הוא מסיכוני העסק וממילא עומדת לרשות העוררת התרופות הקבועות בדין לקיום חוזה ולקבלת דמי השכירות.

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

3. לאחר בחינת הטענות והחומרים שהוגשו, הגענו לכלל מסקנה כי ניתן לקבל החלטה על פי הטענות והראיות שהוגשו בכתב בלבד ואין בכך כדי לפגוע בעשיית צדק בעניינם של הצדדים. זאת, בהתאם לסמכות הנתונה לנו לפי תקנה 9(1) לתקנות התכנית לסיוע כלכלי (נגיף הקורונה החדש) (הוראת שעה) (סדרי הדין והמינהל בוועדת הערר), התשפ"א – 2020.

טענות הצדדים

טענות בדבר בחינת נתוני העוררת ולא נתוני השותפות

4. בכתב עררה, העוררת מאשרת כי אכן היא מזווחת למע"מ במסגרת שותפות. עיסוקה של העוררת הוא בהשכרת נכסים, ועיסוקה של החברה עימה היא רשומה בשותפות (להלן: "השותפה") היא בהשכרת נכסים אחרים. כן מסבירה העוררת כי המדובר בשתי חברות נפרדות לחלוטין, שהרישום במס ערך מוסף של שתיהן כשותפות נעשה בשנות ה-70 והוא טכני לחלוטין.
5. כך למשל, כל אחת מהחברות מזווחת בנפרד למס הכנסה. לבקשת הוועדה, הבהירה העוררת כי הקשר היחיד בין החברות הוא שבעליה של העוררת היא גם הבעלים של שליש מהשותפה. שני השלישים הנוספים מוחזקים על ידי בנה ובתה של בעלי העוררת. פרט לכך, אין חוזים שהעוררת והחברה שתיהן צד להן ואין עובדים או ספקים משותפים.
6. העוררת אף עמדה על ההוצאות הקבועות בהן נשאה בתקופות הזכאות, המסתכמות בכ- 7,000 ₪ לחודש. בתמיכה לכך צירפה העוררת (בהתייחס לכל תקופות הזכאות) חשבונית על דמי אחזקה בחודש יולי 2020 וכן חשבונית על שכירת חניה בחודש יולי 2020. כן צירפה העוררת עותק מהודעת חיוב בארנונה המתייחסת לחודשים ינואר ופברואר 2021. יצוין, כי החיוב בארנונה מהווה יותר ממחצית מהוצאותיה הקבועות של העוררת. יוער כי פירוט זה לא כלל הוצאות אחרות שברגיל נתפסות כהוצאות קבועות, כגון הנהלת חשבונות וכיוצ"ב.
7. כן פירטה העוררת את שיעור ירידת המחזורים ביחס לנתוני הפרטניים, שעמדו על בין 40% ל- 45% בכל אחת מתקופות הזכאות, למעט תקופת הזכאות מרץ אפריל 2020 (אז שיעור ירידת המחזורים היה 49%) ויולי אוגוסט 2020 (אז שיעור ירידת המחזורים היה 69%). בהקשר זה אף ציינה העוררת את הנזק שנגרם לה מהעדר אישור על ירידת המחזורים, שכן היא אף אינה זכאית לפטור מארנונה בשל כך.
8. בכתב התשובה שהגישה, המשיבה עמדה על כך שחישוב המענק נעשה בהתאם לדיווחים למע"מ. בהמשך לכך, על אף שההגדרות בחוק אינן קובעות זאת במפורש, המשיבה טוענת שיש לערוך את ההשוואה בין ההכנסות בתקופת הבסיס לבין ההכנסות בתקופת המענק בהתאם לנתונים שדווחו למע"מ. אחת מההצדקות לכך היא הצורך בבחינת הזכאות וחישוב גובה המענק באמצעים פשוטים ויעילים.
9. ואולם, העוררת מבקשת כי זכאותה למענק תיבחן שלא לפי הנתונים שדווחו למע"מ (שהם נתוני השותפות) אלא בהתאם לחישוביה, ובקשה זו אין לה בסיס חוקי להסתמך עליו.

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

10. כן ציינה המשיבה כי מעיון בנתוני השותפות עולה כי אין ירידת מחזורים המזכה במענק, גם לא ברמה השנתית.
11. בתגובתה, מציינת העוררת כי על אף הוראות החוק ה"יבשות" בעניינה אין הגיון בבחינת מחזורי העסקאות של השותפות, שכן מדובר בשתי חברות המתנהלות באופן נפרד לחלוטין.
12. יצוין, כי העוררת התבקשה על ידי הוועדה לפרט כיצד התבטאה פעילותן הנפרדת של שתי החברות בדיווחים למס ערך מוסף. העוררת בתגובתה חזרה על טענתה כי הדיווח למס הכנסה נעשה בנפרד. בהינתן דיווחים אלה, לטענת העוררת בחינת נתוניה הפרטניים של העוררת לא יפגע ביעילות ובתכליות המצדיקות את ההסתמכות על הדיווחים למע"מ.

טענות בדבר מקור הירידה במחזור העסקאות – אי תשלום דמי שכירות

13. בכתב עררה, העוררת הסבירה כי חוזה השכירות באחד משני מהנכסים אותם היא משכירה פקע ביום 31/03/2020. על אף זאת, השוכר המשיך לשהות בנכס בחודשים אפריל ומאי 2020 ובתקופה זו שילם את הוצאות האחזקה והארנונה אך לא את דמי השכירות. ביום 01/06/2021 עזב את הנכס, ומאז העוררת לא הצליחה להשכירו, גם לא בדמי שכירות שאך יכסו את ההוצאות הקבועות.
14. בכתב התשובה, ראשית טוענת המשיבה כי לאור העובדה שההסכם עם השוכר הסתיים בסוף חודש מרץ 2020 הרי שממילא היה אמור לעזוב את הנכס ועל כן ירידת המחזורים לא נגרמה בשל משבר הקורונה. בהקשר זה עמדה המשיבה על כך שלאורך תקופות הזכאות השונות, היו חודשים בהם לא הוטלו מגבלות תנועה ולכאורה ניתן היה לנצלם לאיתור שוכרים אחרים.
15. מעבר לכך, המשיבה העלתה טענות עקרוניות שונות התומכות בעמדה כי ירידת מחזורים הנובעת מאי תשלום דמי שכירות אינה מזכה במענק. בתוך כך, טענה המשיבה לאפשרות לכפל פיצוי, מקום בו גם השוכר וגם המשכיר מקבלים מענק השתתפות בהוצאות קבועות שכן המענק נועד בין היתר לסייע בנשיאת דמי השכירות; האפשרות כי מתן המענק למשכיר חותר תחת תנאי הזכאות שנקבעו מקום בו השוכר אינו זכאי למענק; וכן חוסר הוודאות הנובע מטיבו של קשר השכירות כקשר מתמשך, כך שלא ניתן לדעת בוודאות האם דמי שכירות שלא שולמו בתקופת המשבר אכן נמחלו ולא ישולמו לעולם, או שמא ישולמו במועד מאוחר יותר – דבר שגם הוא יוביל לכפל פיצוי.
16. למרבה התמיהה, המשיבה מציינת בסוף כתבי התשובה שהגישה כי עמדתה המפורטת לעיל אינה חלה מקום בו מדובר בסיום הסכם השכירות ועזיבת הנכס על ידי השוכר, בו לא מדובר בכפל תשלום.
17. בכתב התשובה לערר המתייחס לתקופת הזכאות יולי אוגוסט 2020, המשיבה אף ציינה כי בבדיקה מדגמית בין שוכריה של העוררת נמצא כי ישנם שוכרים שקיבלו מענק סיוע לתקופות הזכאות הנדונות וישנם שוכרים שבתקופת המשבר חלה אצלם עליית מחזורים (ובהתאם אינם זכאים למענק). המשיבה לא חזרה על טענה זו בכתבי התשובה לעררים הנוספים.

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

18. בתגובתה לכתב התשובה, עומדת העוררת על כך שהנכס אינו מושכר ובהתאם אין שוכר שניתן יהיה לגבות ממנו דמי שכירות. זאת, על אף מאמצי העוררת לאתר שוכר. כן עומדת העוררת על הסתירה הפנימית בטענות המשיבה, מקום בו היא עצמה מציינת בסוף כתבי תשובתה כי במקרה בו החוזה הסתיים לא מדובר בכפל תשלום.

דין והכרעה

19. לאחר עיון בטענות הצדדים, הגענו למסקנה כי דין העררים להידחות, למעט ערר מס' 21-1520, המתייחס לתקופת הזכאות מרץ אפריל 2020. להלן נפרט טעמינו.

החלטת הממשלה והחוק

20. בחודש מרץ 2020 התפשט בישראל נגיף הקורונה. לצורך בלימת התפשטות הנגיף הוטלו הגבלות שונות על המשק הישראלי. כדי לסייע למשק להתמודד עם המשבר שנוצר בשל המגבלות שהוטלו, קיבלה הממשלה ביום 24/04/2020 את החלטת הממשלה שעניינה מתן מענק בעד השתתפות בהוצאות קבועות בשל ההשפעה הכלכלית של משבר הקורונה, המתייחס לחלוקת מענקים ביחס לחודשים מרץ ואפריל 2020. מטרת המענק היא לסייע לעסקים שהכנסותיהם נפגעו לשאת בהוצאות הקבועות בהן הם נושאים אפילו בתקופה זו (וראו דברי ההסבר להחלטת הממשלה).

21. בהמשך לכך, ביום 29/07/2020 פורסם החוק, ובו פרק ו' שעניינו מענק סיוע לעסקים בעד השתתפות בהוצאות קבועות. החוק מסדיר את חלוקת המענקים לתקופות מאוחרות יותר (בשינויים מסוימים) לרבות תקופות הזכאות יולי-אוגוסט 2020 עד מרץ-אפריל 2021, בהן עוסקים חמישה מהעררים שבפנינו. מטבע הדברים, תכלית החוק דומה לתכלית החלטת הממשלה כפי שפורט לעיל (וראו הצעת חוק התכנית לסיוע כלכלי (נגיף הקורונה החדש)(הוראת שעה), התשי"ף-2020, הצ"ח 1341, בעמ' 453).

22. החלטת הממשלה ולאחריה גם החוק קובעים את התנאים לחלוקת המענק ואת הדרך לקביעת גובה המענק.

23. "עוסק" הזכאי למענק על פי החלטת הממשלה והחוק הוא "חייב במס" כמשמעו בחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975 (להלן: "חוק מס ערך מוסף" או "חוק מע"מ"), וזאת בהתאם להגדרה בסעיפי ההגדרות של החלטת הממשלה והחוק.

24. בהמשך לכך, בחינת הזכאות למענק וחישוב המענק נעשים באמצעות שימוש בנוסחה, המתבססת בעיקרה על דיווחי מבקשי המענק למע"מ.

25. ביתר פירוט, בהתאם לסעיף 1(ב) להחלטת הממשלה וסעיף 8(2)(א) לחוק, אחד מתנאי הזכאות לקבלת המענק בתקופת הזכאות הנדונה הוא כי מחזור העסקאות בתקופת הזכאות נמוך ממחזור העסקאות בתקופת הבסיס בשיעור מינימלי של 25% או 40%, לפי התקופה. ככלל,

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

- חישוב שיעור ירידת המחזורים נעשית באמצעות השוואה בין מחזורי העסקאות כפי שדווחו למע"מ (וראו גם ערר 1160-21 מ. אלבוטאני בע"מ נ' רשות המסים (27/06/2021), פורסם באתר הוועדה), פסקאות 25 עד 29).
26. התכלית שבבסיס הבחירה להסתמך על הדיווחים למע"מ היא קיום מנגנון פשוט ויעיל (וראו, למשל, ערר 1018-21 חידוש- סוכנויות לביטוח נ' רשות המסים (25/04/2021), פורסם באתר הוועדה) ובמיוחד סעיף 25 להחלטה). לשימוש בנוסחאות כלליות יתרונות רבים, לרבות יעילות, פשטות, אחידות וודאות (ראו בעניין זה ע"מ 10-05-20479 חן מרגליות השקעות וסחר בע"מ נ' מנהל מס רכוש (22/11/2010), פורסם בנבו) סעיף 17 לפסק הדין).
27. מסקנתנו עד כה היא כי ברירת המחדל היא לבחון את ירידת המחזורים בהתאם לדיווחים למע"מ. בקביעה כי אבן הבוחן לבדיקת ירידת המחזורים היא מחזורי הדיווח למע"מ אין כדי לשלול בדיקה פרטנית במקרים החריגים המצדיקים זאת. כבר נפסק שבמצבים מסוימים יש הצדקה לחרוג מהנוסחה וזאת לצורך מימוש הוראות החוק ותכליתו (למשל - ע"מ 1120/09 יעקב פאר נ' מנהל מס רכוש וקרן הפיצויים (25/12/2011), פורסם בנבו) - שם הותרה חריגה מהדיווחים למע"מ כיוון שלא שיקפו את הנזק האמיתי שנגרם לעורר).

דיווח למס ערך מוסף כשותפות

28. האפשרות להירשם כשותפות קבועה בסעיף 56 לחוק מע"מ. בהתאם לסעיף זה, מקום בו עוסקים (כמשמעם בסעיף 1 לחוק מס ערך מוסף) ביקשו להירשם כאחד והמנהל החליט לרושםם כך, יראו אותם לעניין החוק כשותפים.
29. ההבדל בין איחוד עוסקים לשותפות מתבטא בשמות המונחים: בעוד שבאיחוד עוסקים המדובר במספר עוסקים, שלכל אחד מהם מספר עוסק והם הודיעו על רצונם להירשם כאחד, ל"שותפים" בשותפות אין זהות נפרדת מול רשויות מס ערך מוסף.
30. עיקר התועלת המיוחסת לרישום כאחד (בין אם בשותפות ובין אם באיחוד עוסקים) היא בחסכון בדיווחים למע"מ, שכן הרשומים כאחד מחויבים בהגשת דו"ח תקופתי אחד למע"מ במקום שכל אחד מהם (העוסקים - באיחוד עוסקים והשותפים - בשותפות, וזאת אילו היו רשומים כעוסקים) יידרש להגיש דו"ח תקופתי בנפרד. יוער כי שותפות ואיחוד עוסקים נבדלים זה מזה גם לעניין היקף הדיווחים בהם מחויבים למע"מ, שכן סעיף 71א לחוק מע"מ מחייב גם עוסק הרשום באיחוד עוסקים להגיש דו"ח שנתי מסכם על סך עסקאותיו.
31. פרט לחסכון בעצם הגשת דיווח אחד, מקום בו נערכות עסקאות בין חברי השותפות או איחוד העוסקים ישנה תועלת נוספת והיא החסכון בהתחשבות (וראו ע"א 2883/91 יצחק גרוס ובניו בע"מ נ' מנהל מס ערך מוסף, פ"ד נב (1) 458, 449; בהתאם לתקנה 23 לתקנות מס ערך מוסף, התשל"ו-1976, עוסקים שנרשמו כאחד יגישו דו"ח תקופתי אחד על כל עסקאותיהם, למעט העסקאות שנערכו בין חברי האיחוד. כלומר, בחיובם במס ערך מוסף לא יובאו בחשבון הכנסות שהתקבלו מחבריהם לרישום כאחד.

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

32. כן יושם אל לב כי על אף שלכאורה הרישום כאחד הוא רישום טכני, הרי שלא כך הוא: ראשית, הרישום כשותפות ובהתאם גם הפסקת הרישום כשותפות נתון לשיקול דעתו של המנהל, ואינו נעשה באופן אוטומטי (וראו לעניין זה את לשון סעיף 56 לחוק מע"מ, לפיה "רשאי המנהל").
33. שנית, הרישום המשותף משמעו גם נטילת אחריות משותפת, כקבוע בסעיף 128(ב) לחוק מע"מ: **"עסקה שנעשתה בידי שותפות שאיננה רשומה, ... , לא יראו אותה כעסקה של שותפות אלא כשל כל שותף או עוסק לחוד, לפי חלקו, זולת אם ביקשו השותפים להירשם כעוסק אחד. ביקשו כאמור, יראו אותם כאחראים, ביחד ולחוד, לכל חובה, חוב, מעשה או מחדל הקשורים באותו ענין.** (ההדגשה הוספה)
34. סיכומו של חלק זה, במצב של רישום בשותפות בהתאם לסעיף 56 לחוק מס ערך מוסף, מחזורי העסקאות המדווחים למע"מ הם של השותפות בכללותה. מטבע הדברים, המשמעות היא אי בהירות לעניין מחזורי העסקאות של כל אחד מחברי השותפות בנפרד.

המקרה שבפנינו

בסיס ההשוואה – מחזורי העוררת או מחזורי השותפות?

35. העוררת מתארת מצב בו החברות רשומות כשותפות על אף שהעסקים נפרדים לחלוטין בהתנהלותם הכספית. על בסיס מצב דברים זה, העוררת מבקשת כי ייבחנו נתוניה בנפרד מנתוני השותפה. לא מצאנו מקום להיעתר לבקשה זו.
36. בקשת העוררת היא למעשה כי בקשותיה למענק ייבחנו על סמך נתונים שאינם נתוני הדיווחים למע"מ, שהם כזכור דיווחי השותפות. נזכיר, כי הדיווחים למע"מ הם הבסיס לבחינת השפעת משבר הקורונה על מבקש המענק וכן לחישוב מענק לו הוא זכאי. בעניינו, לא קיים דיווח למע"מ שמשקף רק את פעילות העוררת.
37. אמנם, כפי שצוין לעיל, במקרים מסוימים ישנה הצדקה לחרוג מדיווחי המע"מ כפי שהם ולערך חישובים חלופיים מסוגים שונים, למשל לצורך מיקוד בחינת שאלת הקשר הסיבתי. ואולם בענייננו העוררת לא הציגה טעמים המצדיקים לחרוג מהכלל, שהוא בחינת הדיווחים למע"מ (וראו ערר 1121-21 ד.ק. **סדנאות בע"מ נ' רשות המסים** (17/10/2021), פורסם באתר הוועדה).
38. נוסף על כך, בהתאם להחלטת הממשלה והחוק, הגורם הזכאי למענק הוא "עוסק". ואולם, העוררת לבדה אינה "עוסק", אלא רק ברישומה כחלק מהשותפות. העוררת לא הציגה כל נתיב פרשני המתגבר על קושי זה.
39. כן נציין כי בהינתן שמדובר בשתי חברות עסקיות, שתכליתן היא השאת רווחיהן, ניתן להעריך כי במרוצת השנים העוררת והחברה הפיקו תועלת מרישום משותף זה. לכל הפחות, הפיקה השותפות תועלת מהחסכון שבעריכת הדיווחים.

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

40. יתר על כן, על אף הניתוק בפעילות החברות, מעצם דיווחן בשותפות הן קשורות זו לזו בקשר של אחריות וחבות משותפת במס ערך מוסף, בהתאם לסעיף 128(ב) לחוק מע"מ. זאת, בנוסף לעובדה כי לשתי החברות בעלים משותפים.
41. על רקע כל זאת, גם לגופו של עניין אנו מתקשים לקבל את טענת העוררת בדבר ניתוק כמעט מוחלט מהחברה, המצדיק לבחון את הכנסותיה והוצאותיה בנפרד זו מזו.
42. סיכומו של חלק זה, מצאנו כי יש לבחון את בקשות העוררת למענק על סמך דיווחי השותפות למע"מ. מעיון בדיווחי השותפות למע"מ עולה כי לא חלה ירידת המחזורים בשיעור המזכה במענק, וזאת למעט תקופת הזכאות מרץ-אפריל 2020, בה שיעור ירידת המחזורים עומד על 27%.
43. לכן, ביחס לתקופת זכאות זו נפנה לבחון את הנימוק השני שעמד בבסיס ההחלטה לדחות את ההשגה.

ירידת מחזורים הנובעת מדמי שכירות

44. כזכור, לטענת המשיבה העוררת אף אינה זכאית למענק מפני שירידת המחזורים נובעת מאי תשלום דמי שכירות.
45. ואולם המשיבה עצמה, בסעיף 51 לכתב תשובתה לערר 21-1439 ובסעיף 50 לכתב התשובה לחמשת העררים הנוספים, מסייגת כי עמדתה כך שמתייחסת למצב בו מדובר באי תשלום דמי שכירות של שוכר ביחסים מתמשכים וקיימים. כך למשל, עמדתה לא תחול מקום בו חנות נסגרה והשוכר עזב את הנכס. ואולם גם במקרה שלפנינו, חוזה השכירות הסתיים ביום 31/03/2020.
46. אמנם זהו אינו המקרה שבפנינו במדויק שכן לדברי העוררת השוכר המשיך להחזיק בנכס בחודשים אפריל ומאי 2020, אך אין חולק כי לא מדובר ביחסים מתמשכים, שהם להבנתנו רכיב משמעותי בעמדת המשיבה.
47. נשלים ונציין כי אין בידינו לקבל גם את טענותיה העקרוניות של המשיבה בעניין זה. בראש ובראשונה, מפני שלעמדת המשיבה אין כל עיגון בלשון החוק או החלטת הממשלה. כלומר, החוק אינו מחריג מגדרי הזכאים למענק את מי שעיסוקו בהשכרת נכסי נדל"ן. יפים לענייננו גם הדברים שנכתבו בערר 21-1119 52 חולון סנטר השקעות בע"מ נ' רשות המסים (17/08/2021, פורסם באתר הוועדה) וכן ערר 21-1120 חנית ניהול קניון כרמיאל בע"מ נ' רשות המסים (03/09/2021, פורסם באתר הוועדה).
48. בנסיבות אלה, אנו מקבלים את הערר ביחס לתקופת הזכאות מרץ אפריל 2020. בשים לב לכך שדחינו את טענת העוררת על חישוב זכאותה בנפרד מחישוב זכאות השותפה, יש לחשב את הזכאות למענק בהתאם לנתוני השותפות כפי שנראה שנעשה בהחלטת המשיבה בבקשה למענק. ואולם, מעיון בהחלטת המשיבה בבקשה למענק דומה כי נפלה טעות חשבונית; זאת מפני שהמכפלה של מחזור העסקאות בתקופת הבסיס ב-0.1 (בהתאם לשיעור ירידת

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

המחזוריים) וב- 0.3 (מקדם ההשתתפות בהוצאות קבועות) מוביל לסכום גבוה משנקבע בהחלטת המשיבה. יצוין כי החלטת המשיבה לא כללה התייחסות או הנמקה שיסבירו את התוצאה והדבר אף לא קיבל התייחסות בכתב התשובה שהוגש על ידי המשיבה ומכאן מסקנתנו כי מדובר בטעות חשבונית.

סיכום

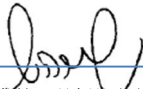
49. מקביעתנו כי יש לבחון את נתוני השותפות בשלמותם ולא את נתוני העוררת לבדה, נובע כי בכל תקופות הזכאות שבפנינו, למעט מרץ-אפריל 2020, שיעור ירידת המחזוריים של השותפות אינו מזכה במענק. לפיכך, עררים 1439-21, 1521-21, 1522-21, 1523-21 ו- 1542-21 נדחים.

50. ביחס לערר 1520-21, שעניינו בתקופת הזכאות מרץ אפריל 2020, הרי שמבחינת שיעור ירידת המחזוריים של השותפות עולה כי מדובר בשיעור המזכה במענק. כמו כן, אין בידינו לקבל את נימוקה הנוסף של המשיבה, לפיו העוררת אינה זכאית למענק מפני שירידת המחזוריים נגרמה מאי תשלום דמי שכירות. לפיכך, אנו מקבלים את הערר כך שהחלטת המשיבה בהשגה בטלה, והעוררת זכאית למענק בהתאם לנתוני השותפות, כלומר למענק בסך המכפלה של מחזור עסקאותיה בחודשים מרץ-אפריל 2020 ב- 0.1 (מקדם שיעור ירידת המחזוריים) וב- 0.3 (מקדם ההשתתפות בהוצאות קבועות) – כלומר בסך של 10,047 ש"ח. המענק ישולם לעוררת בתוך 30 ימים מיום החלטתנו זו.

זכות ערעור בפני בית המשפט המחוזי, בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים, בתוך 45 יום.

ניתנה היום, ה' כסלו תשפ"ב, 09/11/2021, בהעדר הצדדים.

אילן עזרא, רו"ח
חבר

שירה שגיא, עו"ד
יו"ר הוועדה